

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda 26. siječnja 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas ću govoriti o svetome Josipu kao *čovjeku koji sanja*. U Bibliji, kao i u kulturama starih naroda, snovi su smatrani sredstvom kojim se Bog objavljuje.[1] San simbolizira duhovni život svakoga od nas, onaj prostor duha koji je svatko pozvan njegovati i čuvati, gdje se Bog očituje i često nam govori. Ali moramo isto tako reći da u svakome od nas ne postoji samo Božji glas: postoje mnogi drugi glasovi. Na primjer, glasovi naših strahova, glasovi prošlih iskustava, glasovi nade, a tu je i glas zloga koji nas želi prevariti i zbuniti. Važno je, stoga, moći prepoznati Božji glas usred drugih glasova. Josip pokazuje da zna njegovati potrebnu šutnju i, prije svega, donositi ispravne odluke pred Riječju koju mu Gospodin upućuje u srcu. Dobro nam je danas prisjetiti se četiri sna o kojima se govori u Evanđelju i koji imaju njega za protagonista, da shvatimo kako se postaviti spram Božje objave. Evanđelje nam govori o četiri Josipova sna.

U prvom snu (usp. *Mt* 1, 18-25) anđeo pomaže Josipu riješiti dramu koja ga snalazi kad sazna za Marijinu trudnoću: „Ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih“ (rr. 20-21). I njegov je odgovor bio trenutni: „Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji“ (r. 24). Mnogo puta nas život stavlja pred situacije koje ne razumijemo i za koje kao da ne postoji rješenje. Moliti u tim trenucima znači dopustiti Gospodinu da nam pokaže pravu stvar koju nam je činiti. Naime, vrlo često je molitva ta koja nam pomaže shvatiti koji je izlaz, kako riješiti pojedinu situaciju. Draga braćo i sestre, Gospodin nikada ne dopušta problem, a da nam ujedno ne daje potrebnu pomoć da se s njim suočimo. Ne baca nas

tamo u oganj same. Ne baca nas među zvijeri. Ne. Kad nam Gospodin pokaže problem ili otkrije neki problem, uvijek nam daje intuiciju, pomoć, svoju prisutnost, da se izvučemo iz njega, da ga riješimo.

Josipov drugi san-objava dolazi kada je život djeteta Isusa u opasnosti. Poruka je jasna: „Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne rekнем jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi“ (*Mt* 2, 13). Josip, bez oklijevanja, posluša: „On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat. I osta ondje do Herodova skončanja“ (rr. 14-15). U životu svi doživljavamo opasnosti koje prijete našem ili životu onih koje volimo. U tim situacijama moliti znači slušati glas koji u nama može pobuditi Josipovu hrabrost, suočiti se s teškoćama, a da pred njima ne pokleknemo.

U Egiptu Josip čeka od Boga znak da se može vratiti kući; a to je upravo sadržaj trećega sna. Anđeo mu otkriva da su umrli oni koji su htjeli ubiti dijete i naređuje mu da ode s Marijom i Isusom i vrati se u domovinu (usp. *Mt* 2, 19-20). Josip „ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku“ (r. 21). No, upravo tijekom povratka, „saznavši da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski“ (r. 22). Evo, dakle, četvrte objave: „upućen u snu, ode u kraj galilejski. Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret“ (rr. 22-23). I strah je također sastavni dio života te i njega također treba uključiti u našu molitvu. Bog nam ne obećava da nas nikada neće biti strah, nego da uz njegovu pomoć strah neće biti kriterij za naše odluke. Josip doživljava strah, ali ga Bog kroz njega vodi. Snaga molitve donosi svjetlo u situacije tame.

Mislim u ovom trenutku na mnoge koji su shrvani teretom života i više se ne mogu nadati ni moliti. Neka im sveti Josip pomogne otvoriti se dijalogu s Bogom, ponovno pronaći svjetlo, snagu i mir. A mislim i na roditelje suočene s problemima svoje djece. Djeca s mnogim bolestima, bolesna djeca, čak i s trajnim bolestima: koliko je samo tu boli! Roditelji koji u svojoj djeci vide različite seksualne orijentacije; kako se s tim nositi i pratiti djecu i ne skrivati se u stav osuđivanja. Roditelji koji vide svoju djecu koja odlaze, umiru, od bolesti i također – to je tužnije, čitamo to svaki dan u novinama – mladiće koji rade nepodopštine i završavaju u prometnoj nesreći. Roditelji koji vide svoju djecu koja ne idu dalje u školu i ne znaju što bi... Toliki problemi roditelja. Mislimo na to kako im pomoći. A tim roditeljima poručujem: ne bojte se. Dà, postoji bol. Mnogo boli. Ali mislite na to kako je Josip rješavao probleme i zamolite Josipa da vam pomogne. Nikada ne osuđivati dijete. Jako me dirnulo i raznježilo – bilo je to dok sam bio u Buenos Airesu – kad bih putovao autobusom i prolazio pored zatvora: ljudi su u redu čekali na posjet zatvorenicima. A bilo je među njima i majki koje su me tako raznježile: suočene s problemom sina koji je pogriješio, u zatvoru je, nisu ga ostavljale samog, suočile su se s tim i pratile ga. Ta hrabrost; hrabrost oca i majke koji uvijek, baš uvijek prate svoju djecu. Molimo Gospodina da svim očevima i majkama podari tu hrabrost koju je dao Josipu. A zatim moliti Gospodina da nam pomogne u tim trenucima.

Molitva, međutim, nikada nije apstraktna ili intimistička gesta, kao što to žele ti više gnostički nego

kršćanski spiritualistički pokreti. Ne, ona nije to. Molitva je uvijek neraskidivo povezana s ljubavlju. Samo kada združimo ljubav s molitvom, ljubav prema djeci kao u slučaju koji sam upravo rekao ili ljubav prema bližnjemu, uspijevamo razumjeti Gospodinove poruke. Josip je molio, radio i volio – tri lijepe stvari za roditelje: molio je, radio i volio – i zbog toga je uvijek dobivao ono što mu je bilo potrebno da se suoči sa životnim kušnjama. Povjerimo se njemu i njegovu zagovoru.

Sveti Josipe, ti si čovjek koji sanja,

nauči nas kako da nam duhovni život

ponovno bude prostor duha u kojem se Bog očituje i spašava nas.

Otkloni od nas misao da od molitve nema koristi;

pomozi svakome od nas da odgovori na ono što nam Gospodin pokazuje.

Neka naše misli budu prosvijetljene svjetlom Duha,

naše srce ohrabreno njegovom snagom,

a naši strahovi otkupljeni njegovim milosrđem. Amen.

[1] Usp. *Post* 20, 3; 28, 12; 31, 11.24; 40, 8; 41, 1-32; *Br* 12, 6; *1 Sam* 3, 3-10; *Dan* 2; 4; *Job* 33,15.

APEL

Sutra se slavi Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta. Nužno je sjećati se istrjebljenja milijuna Židova i osoba različitih nacionalnosti i vjeroispovijedi. Ta se neizreciva okrutnost nikada više ne smije ponoviti! Apeliram na sve, posebno na odgojitelje i obitelji, da jačaju u novim naraštajima svijest o užasu te mračne stranice povijesti. Ona se ne smije zaboraviti, kako bi se moglo graditi budućnost u kojoj se ljudsko dostojanstvo neće više gaziti.

Prije molitve Očenaš

Pozivam vas da sada molitvom Očenaš molite za mir u Ukrajini, i da to učinite često tijekom ovoga dana: molimo ustrajno Gospodina da ta zemlja može vidjeti kako bratstvo cvjeta a rane, strahovi i podjele nestaju. Govorili smo o holokaustu. Pomislite samo na to kako ih je više od pet milijuna

istrijebljeno u posljednjem ratu. To je narod koji trpi: trpio je glad, trpio je mnoge okrutnosti i zavrjeđuje mir. Neka molitve i prošnje koje se danas uzdižu sve do neba dotaknu duhove i srca odgovornih na zemlji, da učine da prevlada dijalog i da se dobro sviju stavlja ispred parcijalnih interesa. Molim vas, neka nikada više ne bude rata!

Molimo za mir molitvom Očenaš: to je molitva djece koja se obraćaju istome Ocu, to je molitva koja nas čini braćom, to je molitva braće koja upućuju prošnju za pomirenje i slogu.